

Black Panther: Wakanda Forever

Film, USA, 2022

2 timer 41 minutter

Instruktør: Ryan Coogler

Medvirkende: Letitia Wright,
Lupita Nyong'o, Danai Gurira, An-
gela Bassett, Tenoch Huerta, Mar-
tin Freeman m.fl.

Det kan virke underligt at lave en fortsættelse til Marvels første *Black Panther*-film fra 2018, eftersom skuespilleren i hovedrol-
len, Chadwick Boseman, døde i 2020. Men eftersom den
første film blev en pæn kassesucces, skulle sådan en lille
detalje ikke afholde filmselskabet fra at lave en fortsæt-
telse.

Det er nu gjort meget pænt. T'Challa, Black Panther,
dør i starten af filmen, og man får lige set nogle klip man
havde nået at tage med Boseman i rollen. Titlen som Black
Panther har altid været nedarvet, så en ny kunne påtage
sig rollen, mest oplagt T'Challas lillesøster Shuri (Letitia
Wright). Desværre skal 'den hjerteformede urt' bruges til
at give Black Panther sine evner, og vi får at vide at Eric
Killmonger brændte dem alle af.

Det er faktisk manglen på urten, der slår T'Challa
ihjel. Som vist i første film, er Shuri et stort geni, men hun
magter ikke at genskabe urten med bioteknologi. Så nu

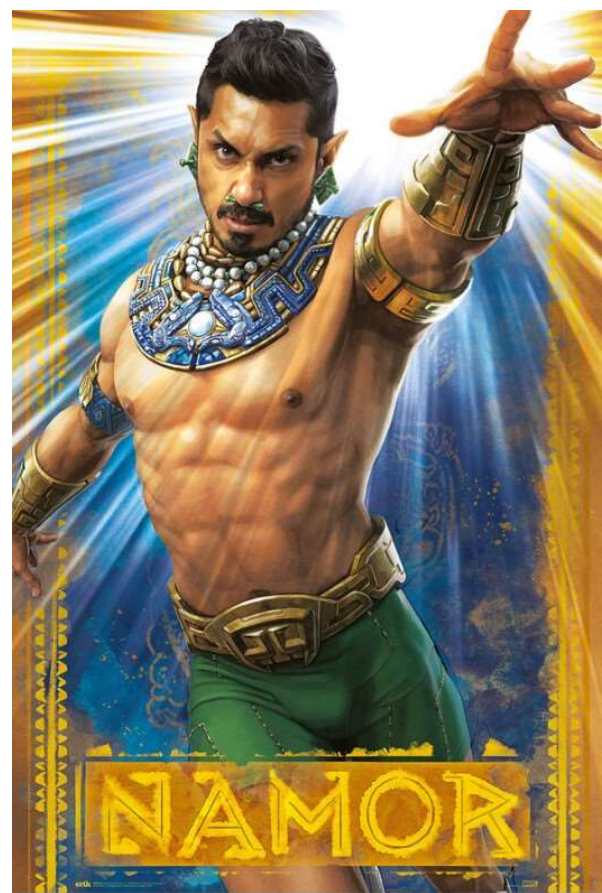
står Wakanda uden sin beskytter. Det benytter andre nationer sig af til at prøve at frarøve Wakanda noget af det værdifulde vibranium, som kun findes i Wakanda, men heldigvis kan Wakandas garde af kvindelige soldater, Dora Milaje, anført af Okoye (Danai Gurira) sagtens tage sig af de angreb.

Stormagternes sult efter vibranium er imidlertid så stort, at de søger efter supermetallet på havets bund, godt hjulpet af en detektor, der kan spore metallet på afstand. Men da det endelig lykkes at finde en åre, bliver forskerholdet angrebet og myrdet af mystiske undervandsmennesker med blå hud.

Vi bliver informeret om at disse folk kommer fra undervandsriget Talokan, ledet af Namor (Tenoch Huerta), en superstærk mand med vinger på anklerne a la Merkur, som han faktisk kan flyve med.

“Talokan?” hører jeg Marvel-læsere spørge. “Er Namor ikke fyrste af Atlantis?”. Jo, i tegneserien er han, men i filmen har man opfundet et helt nyt rige med en helt andet forhistorie, sikkert for ikke at blive anklaget for at plagiere DC-filmen *Aquaman*, der netop handlede om en superhelt, der er fyrste af Atlantis. I tegneseriernes verden kom Namor ellers først, men det ved de færreste seere nok.

Så langt, så godt. Men nu bliver det mærkeligt. For Namor giver Wakandas ledelse skylden for at gøre

opmærksom på eksistensen af vibranium, og derfor er Wakanda skyld i jagten på metallet – en jagt der truer Talokan, der er bygget omkring en stor vibranium-forekomst.

Namor stiller Wakanda et ultimatum: Enten myrder de opfinderen af vibranium-detektoren, eller også erklærer Talokan krig mod Wakanda.

Det giver simpelthen ikke mening. Angiveligt gør Namor det for at tvinge Wakanda i en alliance med Talokan – men mon ikke Wakanda ville støtte Talokans optagelse i FN og bruge landets politiske og militære magt til at beskytte Talokan, hvis de blev bedt om det? I stedet skaber Namor øjeblikkeligt et fjendskab mellem de to nationer, for naturligvis vil Wakanda ikke myrde en uskyldig forsker (som viser sig at være den unge kvinde Riri Williams, der vil være kendt af Marvel-læsere som Iron Mans afløser Ironheart). Hele plottet er en undskyldning for at genskabe tegneserierne konflikt mellem Wakanda og Atlantis, men det fungerer ikke specielt godt her.

Resten af filmen består af lange og gentagne kampe mellem Talokan og Wakanda; kampe der ikke just hjælper de to nationer og stiller begge i dårligt lys i verdenssamfundet. Hvordan det hele ender, vil jeg ikke afsløre, men det er nok ikke så svært at gætte.

Filmen er hæderligt spændende, ganske flot og dygtigt spillet af gode skuespillere. Men nogen stor film er den ikke – undtagen muligvis hvad angår budgettet.

Klaus Æ. Mogensen